

Wingmakers
Philosophy Chamber One

Filozofie komnaty 1

Životní zásady Svrchovaného Sjednocení

Model vyjádření entity je vytvořen tak, aby zkoumal nová pole vibrací prostřednictvím biologických nástrojů a aby se prostřednictvím tohoto procesu objevování transformoval do nové úrovně pochopení a vyjádření jako Svrchované Sjednocení. Svrchované Sjednocení je nejplnějším modelem vyjádření entity uvnitř časo-prostorových vesmírů a nejpřesněji v nich ilustruje schopnosti Zdrojové Inteligence. Je to také přirozený stav existence entity, která se transformovala za evoluční/spasitelský model existence a osvobodila se od ovládacích aspektů Hierarchie prostřednictvím úplné aktivace svých vložených Zdrojových Kódů. To je úroveň schopností, která byla vložena do modelu vyjádření entity, tak jak byla původně zamýšlena Prvotním Zdrojem. Všechny entity uvnitř časo-prostorových vesmírů jsou v různém stavu transformační zkušenosti a každá z nich je předurčena dosáhnout úrovně Svrchovaného Sjednocení, až její Zdrojové Kódy budou plně aktivovány.

Transformační zážitek je pochopení, že model vyjádření entity je schopen přímého přístupu k informacím Zdrojové Inteligence, a že informace Prvotního Zdroje se objeví v úrovni Svrchovaného Sjednocení entity. Jinými slovy se jedná o pochopení, že lidský nástroj tvořený svými biologickými, emočními a mentálními schopnostmi není úložištěm Zdrojových Kódů entity. Lidský nástroj ani není schopen této osvobozující informace - této nádherné svobody přístupu ke Všem, Co Jest - dosáhnout a získat ji. Je to entita, jež je jak úložištěm, tak nástrojem přístupu k aktivaci Zdrojových Kódů. Tyto Kódy umožňují, aby se prostřednictvím sjednocení lidského nástroje a svrchované entity manifestoval transformační zážitek.

Transformační prožitek spočívá v pochopení, že vnímaná realita je Zdrojová Realita zosobněná ve formě individuálních preferencí. Tak se Zdrojová Realita a svrchovaná realita stávají neoddělitelnými jako vítr a vzduch. Toto spojení je pochopeno jen skrze transformační prožitek, jenž není podobný ničemu známému uvnitř časo-prostorových vesmírů.

Byli na Teře-Zemi tací, kteří zažili slabý závan větru z těchto mocných bouří, které nazýváme Vědomí Svrcovaného Sjedenocení. Někteří to nazývali nanebevstoupení, jiný to pojmenovali jako osvícení, vize, nirvána či kosmické vědomí. Zatímco tyto zážitky jsou v lidských normách hluboké, jsou jen prvotním pobídnutím Svrcovaného Sjedenocení, které se stává zvětšující se měrou zběhlé v dotýkání a probouzení vzdálených okrajů své existence. To, co většina druhů definuje jako konečnou blaženost, je pouze dotekem Svrcovaného Sjedenocení. To našeptává svým předsunutým formám a biologii a pošťuchuje je, aby se podívaly dovnitř na své existenční kořeny a sjednotily se s touto beztvarem a neomezenou inteligencí, jež vše prostupuje.

Vědomí Svrcovaného Sjedenocení je mnohem vzdálenější doteku lidským dramatem, než jsou hvězdy na obloze vzdálené doteku z Terry-Země. Můžeš sledovat hvězdy svými lidskýma očima, ale nikdy se jich nedotkneš svými lidskýma rukama. Podobně můžeš matně předvídat vědomí Svrcovaného Sjedenocení svým lidským nástrojem, ale nemůžeš ho lidským nástrojem zažívat. Je přístupné pouze skrze celistvost entity, neboť jen v celistvosti může existovat Svrcované Sjedenocení a zbytkové působení jeho vnímání Zdrojové Reality. A tato celistvost je vpravdě získána tehdy, když se individuální vědomí oddělí od času a je schopno vnímat svou existenci v bezčasovosti.

Lidský nástroj je nosičem duše. Obsahuje v sobě fyzický, emoční a mentální aspekt lidské bytosti. Tyto aspekty se musí sjednotit, aby spustily - jako metamorfózu - sjedenocení identit formy do Svrcovaného Sjedenocení. To je další fáze vnímání a vyjádření modelu entity. Tato fáze je aktivována tehdy, když entita tvoří svou realitu prostřednictvím životních zásad, jež jsou symbolem Zdrojové Reality. Ta je protikladem k realitě vnějšího zdroje, který je spojen s evolučním/spasitelským modelem existence.

Tyto životní zásady jsou šablonami tvorby Zdrojové Inteligence. Jsou navrženy tak, aby vytvářely realitu z perspektivy Svrcovaného Sjedenocení a urychlovaly jeho manifestaci ve vibračních polích, která až dosud jeho manifestaci čelila. Jsou to zásady, které vytvářejí možnosti pro sjedenocení beztvare entity s identitou formy. Jsou to mosty, prostřednictvím kterých může lidský nástroj - se všemi svými částmi neporušenými - zažívat Svrcovaným Sjedenocením vnímání své celistvosti.

Jak se lidský nástroj stává zvětšující se měrou vnímavý na Zdrojovou Inteligenci, je přitahován k životním zásadám, jež symbolicky vyjadřují formující zásady Prvotního Zdroje. Existují široké oblasti vyjádření, jež mohou vyvolat transformační zážitek Svrcovaného Sjedenocení a osvobodit tak entitu z časo-prostorového podmínění a vnější kontroly. Jelikož tato vyjádření mohou být velmi různorodá, je záměr tohoto vyjádření poměrně úzce definován jako záměr expandovat do stavu sjedenocení, v němž se lidský nástroj stává zvětšující se měrou vyrovnán s perspektivou Svrcovaného Sjedenocení.

Jsou tři konkrétní životní zásady, které pomáhají lidskému nástroji srovnat se s perspektivou Svrcovaného Sjedenocení. Jsou jimi:

1. Vztah s Univerzem skrze vděčnost
2. Pozorování Zdroje ve všech věcech
3. Výživa života

Jestliže jedinec uplatňuje tyto životní zásady, jeho životní zkušenosti začnou odhalovat hlubší význam svých zdánlivě náhodných událostí - jak v univerzálním, tak v osobním významu.

Vztah s Univerzem skrze Vděčnost

Toto je zásada, že Univerzum Celku představuje kolektivní inteligenci, která může být zosobněna jako jediná Univerzální Entita. Důsledkem tohoto modelu proto je, že v celém kosmu jsou jen dvě entity: individuální entita a Univerzální Entita. Protože individuální nosič duše je vnímavý a stále se měnící tak, aby se přizpůsoboval novým informacím, tak i Univerzální Entita je dynamickou a živou šablonou potenciálních energií a zkušeností, jež jsou soudržné a tak poznatelné, jako osobnost a chování přítele.

Univerzální Entita je vnímavá k jedinci a jeho vjemům a projevům. Je jako smíšená multi-osobnost, jež je prodchnuta Zdrojovou Inteligencí a jež je vnímavá ke vjemům jedince podobně jako vodní hladina, jež zrcadlí obraz, který ji zastíňuje. Každý v lidském nástroji je samozřejmě ve svém nejvnitřnějším jádru svrchovanou entitou, která může transformovat lidský nástroj do nástroje Svrchovaného Sjednocení. Nicméně tato transformace je závislá na tom, zda si jedinec vybral projektovat obraz Svrchovaného Sjednocení na zrcadlo Univerzální Entity, nebo zda projektuje menší obraz, který je deformací jeho pravého stavu bytí.

Zásada vztahu s univerzem skrze vděčnost se primárně týká vědomého vytváření obrazu sama sebe na základě vděčnosti k podpůrnému "zrcadlu" Univerzální Entity. Jinými slovy Univerzální Entita je partnerem při tvarování projevů reality v životě jedince. Jestliže jedinec projektuje svrchovaný obraz na zrcadlo Univerzální Entity, je realita vnitřním procesem tvorby, který je naprosto osvobozen od vnější kontroly a podmínění.

Tento proces je výměnou podpůrné energie mezi jedincem a Univerzální Entitou. Tato energie je nejlépe uplatněna skrze uznání toho, jak dokonalá a přesná je tato výměna v každém okamžiku života. Jestliže si jedinec uvědomuje (nebo alespoň má zájem na tom, aby si uvědomoval), jak dokonale Univerzální Entita podporuje svrchovanou realitu jedince, je zde mocný a přirozený pocit vděčnosti, který plyne od jedince k Univerzální Entitě. Je to právě tento pramen vděčnosti, který otvírá kanál podpory od Univerzální Entity k jedinci a jež zakládá jejich spolupráci za účelem transformace lidského nástroje do projevu Svrchovaného Sjednocení.

Je to hlavně vděčnost - jež se dále převádí na uznání toho, jak funguje vzájemný vztah mezi jedincem a Univerzální Entitou - co otvírá lidský nástroj jeho spojení se svrchovanou entitou a jeho případnou transformaci do stavu vnímání a projevu Svrchovaného Sjednocení. Vztah jedince s Univerzální Entitou je důležité kultivovat a vyživovat, protože tento vztah - více než cokoliv jiného - určuje, jak jedinec přijímá myriády životních forem a projevů.

Jestliže jedinci přijímají změny ve svrchované realitě jako měnící se osobu Univerzální Entity, žijí ve větší harmonii se životem samým. Život se stává výměnou energie mezi jednotlivcem a Univerzální Entitou, což dále umožňuje, aby se vše odehrávalo bez souzení a prožívání strachu. To je základní význam bezpodmínečné lásky: zakoušet život ve všech jeho projevech jako jedinou sjednocenou inteligenci, která dokonale reaguje na projektovaný obraz lidského nástroje.

Je to z tohoto důvodu - když lidský nástroj projektuje vděčnost Univerzální Entitě bez ohledu na svůj stav či okolnosti - že život čím dál více podporuje otvírání lidského nástroje vůči aktivaci jeho Zdrojových Kódů a žití života v koncepčním rámci sloučeného modelu vyjádření. Pocit vděčnosti spojený s mentálním konceptem uznání je vyjadřován jako neviditelná zpráva všemi směry a do všech časů. V tomto specifickém kontextu je vděčnost Univerzální Entitě překlenujícím motivem za všemi formami vyjádření, o které lidský nástroj usiluje.

Každý dech, každé slovo, každý dotek, každá věc je soustředěna na vyjádření tohoto pocitu vděčnosti. Vděčnosti, že jedinec je svrchovaný, a že je podporován Univerzální

Entitou, jež vyjadřuje sama sebe přes všechny formy a projevy inteligence s jediným cílem a to vytvoření ideální reality pro aktivaci Zdrojových Kódů jedince a transformaci lidského nástroje a entity do Svrchovaného Sjednocení. Je to tato specifická forma vděčnosti, jež urychluje aktivaci Zdrojových Kódů a jejich příznačné schopnosti sjednotit různorodé součásti lidského nástroje a entity a transformovat je do stavu vnímání a projevu Svrchovaného Sjednocení.

Čas je jediným faktorem, který deformuje toto jinak jasné spojení mezi jedincem a Univerzální Entitou. Čas zasahuje a vytváří kapsy zoufalství, beznaděje a rezignace. Nicméně jsou to právě tyto kapsy, které často aktivují Zdrojové Kódy entity a zakládají intimnější a harmoničtější vztah s Univerzální Entitou. Čas vytváří oddělenost zkušeností a způsobuje vjem nespojitosti reality, což dále vytváří pochyby o spravedlivosti systému Univerzální Entity a jeho překlenujícím účelu. Důsledkem toho je strach, že univerzum není zrcadlem, ale spíše chaotickou náladovou energií.

Když je lidský nástroj sladěn se Svrchovaným Sjednocením a žije z této perspektivy jako z rozvíjející se reality, přitahuje to přirozený stav harmonie. To nutně neznamená, že lidský nástroj nemá žádné problémy nebo potíže; spíše to znamená vjem, že existuje ucelený smysl v tom, co život odhaluje. Jinými slovy přirozená harmonie chápe, že životní zkušenost je smysluplná potud, pokud je jedinec spojen se Svrchovaným Sjednocením; také chápe, že tvá osobní realita musí vyvěrat z této vrstvy multidimenzionálního univerza, aby mohla přinášet trvalou radost a vnitřní mír.

Vděčnost je rozhodujícím aspektem lásky, jež otvírá lidský nástroj uznání role Univerzální Entity a jež přetváří její účel na podpůrné rozšíření svrchované reality, spíše než náladový důsledek osudu nebo přesnou reakci mechanického, lhohostejného univerza. Vytvoření vztahu s Univerzální Entitou skrze výron vděčnosti také přitahuje životní zkušenosti, jež jsou transformační. Zkušenosti, jež jsou zasvěceny ryze odhalování nejhlubšího významu a nejlivnějšího účelu života.

Pozorování Zdroje ve všech věcech

Toto je zásada, že Prvotní Zdroj je přítomný ve všech realitách a ve všech projevech energie. JE vetknut ve všech věcech jako mozaika, jejíž dílky drží na stejné zdi a tak jsou sjednoceny. Nicméně to není obraz, který sjednocuje mozaiku, nýbrž zeď, na které dílky drží. Podobně Prvotní Zdroj kreslí obraz tak rozmanitý a zdánlivě nesouvislý, že se zdá, že zde není žádné sjednocení. Není to však vnější manifestace, která by sjednocovala. Je to vnitřní centrum energie, jež všechny manifestace sjednocuje a na němž jsou různorodé dílky navrstveny.

Tímto středobodem energie je kolektivní zásobárna všeho života ve všech vibračních polích uvnitř Vesmíru Celku. Je to Prvotní Zdroj, jenž uvolňuje SÁM SEBE do všech forem skrze projekci SVĚ Zdrojové Inteligence do všech fragmentů života. A tak Zdrojová Inteligence - hrající roli rozšíření Prvotního Zdroje - je sjednocující energií, jež je "zdi", na níž všechny dílky mozaiky drží. Život plyne z jednoho Zdroje energie, jež spojuje všechno se Vším a jedince s Jediným.

Pozorování Zdroje ve Všech Věcech je zásada, že všechny manifestace života zprostředkovávají projev Prvotního Zdroje. Nezáleží na tom, jak dalece byla sjednocující energie zdeformována či překroucena - Zdroj může být pozorován vždy. Jedná se o akt vnímání sjednocující energie dokonce i tehdy, když vnější manifestace se zdá být náhodná, překroucená, nesouvisející či chaotická.

Jestliže jsou všechny manifestace života skutečně vnímány jako fragmentované projevy Prvotního Zdroje, pak se vibrace rovnosti, která je základem všech životních forem, stane lidskému nástroji vnímatelnou. Život se zpočátku jeví jako rozšíření Zdrojové Reality a potom jako individualizovaná frekvence energie vložená do formy. Tato vibruje ve svém

ryzím stavu v bezčasovosti - naprosto stejná pro všechny manifestace života. Toto je společná půda, již všechen život sdílí. Je to tónová vibrace rovnosti, jež může být pozorována ve všech formách života a jež sjednocuje všechna různorodá vyjádření do základu existence známé jako Prvotní Zdroj. Jestliže je jedinec schopný dívat se na jakoukoliv formu života s náhledem rovnosti, pak pozoruje Zdroj ve všech věcech.

Zatímco se toto může zdát jako abstraktní koncept, je to realizováno prostřednictvím praxe hledání vnější a vnitřní manifestace Prvotního Zdroje. Ve velmi reálném smyslu jedinec očekává pozorování mechanismu Zdrojové Inteligence ve všech aspektech svých zkušeností. Je to neochvějné očekávání, že všechno je v přítomném okamžiku na svém pravém místě, optimálně fungující a sloužící svému účelu aktivování plného vyjádření svého života. Je to náhled, že všechen život je ve stavu optimální realizace a to nezávisle na svém stavu či podmínkách. Je to vjem, že život je ve svém projevu dokonalý, protože z dokonalosti vyvěrá a nehledě na to, jak rozdílné jeho manifestace jsou - život je vždy rozšířením Zdrojové Reality.

Ve světle zřejmého zmatku a zdánlivé destrukce, která provází život na Teře-Zemi, se jedná o náhled či vjem, který se zdá být naivní. Jak by mohl život - ve všech svých formách a projevech - být vnímán jako optimální či dokonalý? To je velký paradox života, který nemůže být uveden do souladu prostřednictvím mentálních či emočních schopností lidského nástroje. Může být pochopen pouze ve spojení s entitou, jež je nesmrtelná, neomezená, bezčasová a svrchovaná. Paradoxy existují díky tomu, že lidské drama je příliš omezené ve svém rozsahu a měřítku, než aby umožnilo uskutečnění vjemu celistvosti a osvětlení způsobu, jakým jsou dílky skládačky v dokonalém vztahu sjednoceny.

Dimenze času a prostoru a elementy energie a hmoty ohraničují lidské drama. To se odehrává na jevištích přežití a dysfunkčního chování z důvodu Hierarchických metod kontrolování informací a manipulování podmínkami. Entita v lidském nástroji je v lidském dramatu převážně neprojevena a nevyužita. Proto se život jeví jako zvrácený a nedokonalosti jsou vnímány izolovaně jako překážky dokonalosti, spíše než jako dokonalost sama.

Život je dokonalý ve svém rozhodnutí expandovat a vyjadřovat inteligenci, jež je neomezená. To je základním účelem života ve všech jeho různorodých manifestacích. To je přítomnost Prvotního Zdroje - jež vyjadřuje SAMA SEBE jako vibraci rovnosti, která může být pozorována ve všech věcech. Smyslový vjem odvozený z lidského nástroje je omezen na frekvence ve specifickém rozsahu, jež můžou zprostředkovat jen ozvěnu této Zdrojové vibrace. Pravá frekvence je pochopena prostřednictvím úmyslné a soustředěné kontempace o rovnosti tkvící ve všech věcech a prostřednictvím schopnosti proniknout za obraz věci k jeho původu.

Tento postřeh vyžaduje nový smyslový systém, který je za pěti smysly, jež vládnu lidskému světu ve vašem čase. Tyto nové smysly jsou následkem aktivace Zdrojových Kódů a představují první fázi transformačního prožitku. S touto novou smyslovou schopností bude lidský nástroj schopen vnímání nejenom přítomnosti Prvotního Zdroje, ale také bezčasové esence ve všem životě, jež je individualizována a unikátně oddělena od Prvotního Zdroje.

Vyvolávání vjemů entity uvnitř lidského nástroje je ideální metodou přístupu k trvalé citlivosti na Zdrojovou vibraci. Je to způsob, jak jedinec může vyvinout svou schopnost pozorovat Zdroj ve všech věcech. Je to tak, že Prvotní Zdroj je obsažen nejenom v každé individuální manifestaci energie, ale také v celku života samého. A tak tento princip vyžaduje pozorování Zdroje ve všech JEHO různorodých formách manifestace, stejně jako v celku života.

Výživa života

Život je v této definici svrchovanou realitou jedince. Je subjektivní a vnímavý k lidskému nástroji. Život je celistvostí zážitků, jenž plynou kolem pole vnímání jedince v dimenzi přítomnosti. Nikdy neexistuje uzavření života, ani není nikdy napsána jeho poslední kapitola. Život je věčný, ale nikoliv v abstraktním smyslu, že by nikdy nekončil a nikdy nezačínal. Je to spíše ve skutečném smyslu, že život je vždy ve stavu expanze, aby vyjadřoval Zdrojovou Inteligenci ve všech polích vibrací ve Vesmíru Celku.

Výživa života je zásada, že jedinec musí být sladěn s přirozenou expanzí inteligence, jež tkví ve všem životě. Toto sladění jedince rozšiřuje životní energii, která plyne kolem něj. Rozšiřuje ji s jasným záměrem mírné podpory. Jedná se o akt rozpoznání nejvyššího motivu ve všech formách energie a podpory toku této energie směrem k jejímu konečnému vyjádření. Jestliže tomu tak je, pak jsou činy jedince vykonávány bez souzení, analýzy či lpění na výsledku. Je to jednoduše výživa energie, jež plyne ze všech manifestací a podpora jejího projevu života.

To se liší od normálního způsobu vnímání, že vyživující podpora může být poskytnuta pouze tehdy, jestliže je energie sladěna s osobní vůlí jedince. Nicméně pokud se jedinec dokáže dívat na život jako na sjednocenou energii plynoucí ve směru vyjádření expandující inteligence, pak je život ctěn jako rozšíření Prvotního Zdroje. V tomto kontextu neexistuje energie, která by byla nesprávně zaměřená či nehodná podpory a výživy. To se může při pohledu na hrubou energii, jež je na Teře-Zemi, sice zdát rozporuplné, avšak i energie, která je naplněna "zlým úmyslem", je také energií, jež plyne ven při svém hledání vyššího vyjádření.

Všechny formy energie můžou být vyživovány a podporovány směrem k jejich nejvyššímu vyjádření - což je základním aktem této životní zásady. Vyžaduje to schopnost vnímání příčinného motivu a konečného vyjádření životní energie, jež plyne skrz svrchovanou realitu jedince. Energie je prvkem života, jenž je velice jemně protknut s formou až do té míry, že jsou jedním. Podobným způsobem je neoddělitelně spojen do jednoty také čas a prostor. Energie je motivem. Je tak inteligentní, že to přesahuje schopnost mysli ji pochopit. Je to síla, která může být použita pro lidské účely, jenž sice můžou popírat její nejvyšší vyjádření, avšak energie vždy naplňuje život motivem expanze a evoluce.

Životní energie je vždy ve stavu dění. Ve svém přirozeném stavu nikdy není statická či zpětná. Lidský nástroj má velmi dobrou schopnost vyživovat tuto přirozenou expanzi energie tak, aby vytvářela nové kanály projevů a zážitků. Ve skutečnosti je primárním účelem lidského nástroje expandovat životní energii, jež obklopuje ve fyzické existenci jeho svrchovanou realitu. Také je jeho primárním účelem transformovat tuto životní energii do nových úrovní vyjádření, jež přesněji odrážejí perspektivu Svrchovaného Sjednocení.

Existuje mnoho specifických činů, jenž můžou být vykonávány pro výživu života. Každá entita je v jistém smyslu naprogramována svými Zdrojovými Kódy tak, aby mnoha různými způsoby přeměňovala energii. Entita je při své práci schopna prostřednictvím lidského nástroje shromažďovat a skladovat energii a pak přesměrovávat její účel či využití. Přeměna energie se může přihodit buď na osobní či univerzální úrovni projevu. To ve svrchované realitě jedince znamená, že energie může být přeměňována tak, aby odpovídala vizi osobního prospěchu, nebo sladěna s vizí univerzálního prospěchu a dobrého úmyslu.

Jedna z nejlepších metod přeměny energie je prostřednictvím systému víry jedince. Všechny víry mají energetické systémy, které fungují jako porodní sály pro manifestaci víry. Uvnitř těchto energetických systémů jsou proudy, které řídí životní zkušenosti. Lidský nástroj si je vědom těchto proudů - ať už vědomě či nevědomě, a dovoluje jim, aby ho unášely do říší zkušeností, které dokládají jeho pravý systém víry.

Prostřednictvím zušlechťování systémů víry, jenž expandují a transformují energii, je lidský nástroj schopen si podmanit energetické systémy, jenž vyživují život v myriádách všech jeho forem. Jestliže jsou víry jasně definovány jako preferované stavy bytí, pak je

energetický systém podmaněn v přítomnosti - nikoliv v nějakém vzdáleném čase. Nyní. Energetický systém se stane neoddělitelný od lidského nástroje a je vetknut do jeho ducha jako vlákno světla. Jasnost víry je podstatným faktorem pro podmanění energetického systému víry a umožňuje, aby ve všech aktivitách převládlo vyživování života.

Tedy vyživování života je opět rozhodujícím faktorem jak v osobních, tak v univerzálních realitách uvnitř Vesmíru Celku. Ten v sobě obsahuje všechna vibrační pole, jež jsou vzájemně propojená jako vlákna nekonečně se rozšiřující tkaniny. Tak, jak se jedinci probouzejí ke své tvůrčí moci přeměňovat energii a rozšiřovat ji s jasným záměrem mírné podpory, stávají se vysílači Zdrojové Reality a architektky sloučeného modelu existence.

Prostřednictvím stále pokračujícího uplatňování těchto životních zásad se Zdrojová Inteligence stále více stává identitou entity a entita se stává identitou lidského nástroje. Tak je identita transformována. Při probouzení během této transformace sjednocuje Svrchované Sjednocení lidský nástroj s entitou a entitu se Zdrojovou Inteligencí. Je to právě toto sjednocení a posun identity, jež je jasným cílem při vyjadřování životních zásad Svrchovaného Sjednocení. Pokud je zde nějaký jiný záměr či cíl, pak tyto životní zásady zůstanou nepochopeny a jejich katalytická moc nevyužita.

Je to perspektiva Svrchovaného Sjednocení - že všechen život je ve svém nejplnějším vyjádření ryzí láskou a že v tomto jednoduchém konceptu je všechen život počat a navždy existuje. Toto se stává jádrem víry, ze kterého pak povstávají všechny ostatní víry. Jejich rozšířením pak vzniká systém víry jedince s jasným záměrem podpory této základní perspektivy: výživy, pozorování a uznání Vesmíru Celku jako kolébky, ze které se všechen život tvoří, dále se vyvíjí a nakonec oceňuje.

Tyto životní zásady jsou pouze symboly představované slovy. Slouží lidskému nástroji jako potenciální předpis, jak rozdmýchat k probuzení uhlíky světla, jež neúnavně hoří v jeho nitru. Toto nejsou specifické techniky nebo rituály, jichž by bylo zapotřebí k vyvolání moci těchto principů. Jsou to jednoduše perspektivy. Ve skutečném smyslu jsou to záměry, jež přitahují zkušenosti expandující vědomí. Neposkytují rychlé opravy, ani okamžitá pochopení. Jsou to zesilovače osobní vůle a záměru, jež vysvětlují, jak má jedinec žít. Jejich transformační moc je obsažena výhradně v záměru jejich uplatnění.

Prostřednictvím těchto životních zásad Svrchovaného Sjednocení se jedinec může stát mistrem svého neomezeného Jáství. Hranice jsou stanoveny, závoje jsou strženy a světlo jedince je ztlumeno jen proto, že vnější hierarchická kontrola vytváří strach z neznámých a mystických praktik svrchovaného bytí. V těchto životních principech - pokud jsou opravdově a se správným záměrem uplatňovány - jsou nástroje k urychlenému objevení Svrchovaného Sjednocení a procítění jeho perspektivy, vzhledů a posílených schopností. Schopností týkajících se vytváření nových realit a jejich tvarování coby učebních dobrodružství, jež osvobozují a expandují vědomí. To je základní účel těchto principů a snad nejlepší důvod pro jejich zkoumání.

